

Huzur-i Enver (Eyyedehullahu binasrihill aziz) 5 Ekim 2018'de Londra'da Beytül Futuh Camisinde Cuma hutbesi verdi. Kelime-yi şehadet ve Fatiha suresinden sonra şöyle dedi: Geçen hutbede Ashab-ı Kiram'dan bahsederken Abdullah bin Mesud ile ilgili bazı rivayetler eksik kalmıştı, şimdi onları anlatacağım. Hz. Abdullah bin Mes'ud hakkında ileri gelen sahabeler şöyle derlerdi: Abdullah bin Mes'ud'un, Allah'a yakınlık ve Allah ile ilişkide olağanüstü bir mertebesi vardı ve Hz. Resulü Allah'ın (sav) örnek alınmasını özellikle nasihat ettiği sahabeler arasında Hz. Ebubekir ve Hz. Ömer'e ilaveten Hz. Abdullah bin Mes'ud da vardı. Hz. Resulü Allah (sav) buyurur ki, Abdullah bin Mes'ud'un yöntemine sıkıca sarılın. Peygamber Efendimizin (sav) ona karşı özel bir güveni vardı ve Hz. Abdullah bin Mes'ud'un da Peygamber Efendimize karşı olağanüstü bir sevgisi vardı. Hz. Resulü Allah'ın (sav) sohbeti onu, muttaki, gūnahtan çok sakınan ve ibadete düşkün birisi yapmıştı. İbadet ve nafilelere o kadar düşküdü ki farz namazlar ve teheccüde ilaveten duha (kuşluk vakti) namazına da önem verirdi. Ayrıca her pazartesi ve Perşembe nafile oruç tutardı. Kendisi derdi ki, teheccüd namazı vesaireyi eda ederken bedenimde zayıflık hissetmeye başlıyorum, o yüzden nafile orucun az olmasına önem veriyorum.

Bir defa Hz. Resulü Allah (sav) kendisine konuşma yapmasını söyledi. O, Allah'a hamd ve övgüden sonra sadece şunları söyledi: Ey insanlar! Allah bizim Rabbimizdir, Kuran bizim kılavuzumuzdur, Beytullah bizim kiblemizdir ve Muhammed (sav) bizim peygamberimizdir. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (sav) şöyle buyurdu: İbni Mes'ud doğru söyledi ve ümmetim için hoşuma giden de İbni Mes'ud'un hoşlandığı şeylerdir. Hz. Ali (ra) Kufe'ye teşrif ettiğinde bir ortamda Hz. Abdullah bin Mes'ud'dan bahsedildi, kendisi daha önce orada kalmıştı. İnsanlar onu överek şöyle dediler: Ey Emir-ül Müminin! Biz, yüksek ahlak, tatlı dille öğretmek, en güzel şekilde sohbet ve vaaz etmek ve son derece Allah'a bağlı olmak konusunda Abdullah bin Mes'ud'dan daha yüksek seviyeli birini görmedik. Bunun üzerine Hz. Ali (ra), Abdullah bin Mes'ud hakkında benim görüşüm de aynen böyledir, hatta bundan da fazladır, buyurdu.

Hız. Abdullah bin Mes'ud, Hz. Zübeyr bin El-Avam ile Hz. Resulü Allah'ın (sav) kurduğu dini

kardeşlik bağının hakkını da çok iyi bir şekilde yerine getirdi. Ona olan tam güvenini göstererek şöyle vasiyet etti: Benim bütün mali işlerimin gözeticisi, Hz. Zübeyr bin El-Avam ve onun oğlu Abdullah bin Zübeyr olacak ve ailevî konularda onların kararı kesin ve uygulanması şart olacak.

Hiz. Abdullah bin Mes'ud'un Peygamber Efendimize itaati hakkında, Vadedilen Mesih'in ikinci Halifesi bir yerde şöyle der: Hadislerde bildirildiğine göre Hz. Abdullah bin Mes'ud bir defasında Peygamber Efendimizin (sav) toplantısına doğru gidiyordu. Daha henüz sokakta idi ki Peygamber Efendimizin (sav) "oturun" sesi kulağına geldi. Hz. Abdullah bin Mes'ud, bunu duyar duymaz olduğu yere oturdu ve bebeklerin yaptığı gibi sürünerek mescide ulaştı. İtaat ve bağlılık ruhu dünyada milletleri başarıya ulaştırır. Bu sırrı anlamayan bir şahıs, Hz. Abdullah bin Mes'ud'un bu şekilde sürünerek ilerlediğini görünce itiraz etti ve "bu ne akılsızca bir iştir, Peygamber Efendimizin kastettiği mescidde kenarlarda ayakta duranların oturmasıydı. Fakat o, sokakta oturdu ve emekleyerek mescide geldi, halbuki mescide ulaştınca oturması gerekirdi, sokakta oturmanın ne faydası var," dedi. Hz. Abdullah bin Mes'ud şöyle cevap verdi: Evet öyle olabilirdi, fakat eğer ben mescide ulaşmadan ölmüş olsaydım Peygamber Efendimizin emrini yerine getirmemiş olurum, en azından amel etmediğim bir konu mutlaka kalmış olurdu.

Hiz. Muslih Mevud (Vadedilen Mesih'in ikinci Halifesi) yine şöyle yazmaktadır. Bu da Abdullah bin Mes'ud ile ilgili bir olaydır; Hz. Osman (ra) kendi hilafet döneminde bir defa Hac günlerinde Mekke-i Mükerrreme'de dört rekat namaz kıldı. Hz. Resulullah (sav) hac için gittiğinde orada namazı kısaltarak dört rekatlık namazı iki rekat kıları, çünkü yolcuların iki rekat kılması emri vardır. Hz. Osman namazı kısaltmayıp dört rekat kılınca, Hz. Osman, Peygamber Efendimizin sünnetini değiştirdi diye insanlar arasında bir gürültü koptu. Nitekim insanlar Hz. Osman'ın yanına gelerek, neden dört rekat kıldığını sordular. Hz. Osman (ra) şöyle buyurdu: Uzak bölgelerden insanlar Müslüman oldular ve uzak yerlerden hac için gelmeye başladılar ve şimdi onların çoğu eski Müslümanlar kadar İslamî konulara vakıf değiller. Şimdi onlar sadece bizim yani eski Müslümanların uygulamalarına bakıyorlar ve biz nasıl yapıyorsak onlar da aynı şekilde yapmaya başlıyorlar ve İslam'ın emrinin sadece böyle olduğunu zannediyorlar. Bu insanlar Medine'ye çok az geldikleri ve bizim namazlarımızı görme fırsatı bulamadıkları için, şimdi hac zamanında onlar beni iki rekat namaz kılarken, yani kısaltmış olarak gördüklerinde kendi bölgelerine dönünce diyecekler ki, biz Halifeyi iki rekat namaz kılarken gördük, bu yüzden İslam'ın asıl emri namazların iki rekat kılınmasıdır, diyecekler. Ve, namazın sadece yolculuk sebebiyle iki rekat kılındığını bilmedikleri için İslam'da ihtilaf meydana gelecek ve bu insanlar yanlışla düşecekler. İşte bu yüzden ben içtihat yaparak namazın dört rekat olduğunu unuttular diye dört rekat namaz kıldırmanı uygun gördüm. Kaldı ki benim için namazı kısaltmadan dört rekat kılmak şu sebepten caizdir ki ben burada evlendim ve hanımın vatani da insanın kendi vatani olur, bu yüzden de ben kendimin yolcu olmadığını ve namazları tam olarak kılmam gerektiğini düşünüyorum. Kısacası Hz. Osman (ra) namazı dört rekat kıldırmanın sebebini açıkladı ve dışardan gelenlerin İslam'ın gerçek talimatlarını anlamakta hataya düşmelerini önlemek maksadıyla böyle yaptığını söyledi.

Hiz. Osman'ın söylediği çok hikmetliydi ve sahabelerin çoğu anladılar, anlamayanlar da sessiz kaldılar. Fakat fitne yaratan diğer insanlar gürültü kopartılar. Bazıları Abdullah bin Mes'ud'un yanına da gittiler ve dediler ki, bugün neler olduğunu siz de gördünüz, hiz. Resulllah (sav) ne yapardı ve Osman ne yaptı. Hiz. Resulllah (sav) hac günlerinde Mekke'ye geldiğinde iki rekat kıldırırdı, fakat Osman dört rekat kıldırırdı. Hiz. Abdullah bin Mes'ud bunu dinleyince Şöyle dedi: Bakın! Bizim işimiz fitne çıkartmak değildir, Vaktin Halifesi bir hikmete dayanarak öyle yapmıştır, bizim anlamadığımız bir hikmeti vardır bunun, dolayısıyla fitne çıkartmayın. Ben de hiz. Osman'a uyararak dört rekat kıldım, fakat namazdan sonra ellerimi kaldırıp Allah'a dua ettim; Ey Rabbim! Benim bu dört rekat namazın iki rekatını, hiz. Resulllah (sav) ile birlikte kıldırığımız iki rekat olarak kabul et, kalan iki rekatı benim namazım sayma.

Hiz. Muslih Mevud (ra) Şöyle der: Hiz. Abdullah bin Mes'ud'daki aşka bakın ki o dört rekat kılmıştır ama Hiz. Resulllah (sav) ile birlikte kıldırığı iki rekattan daha fazla olan sevap bile hoşuna gitmedi ve dua etti: Ya İlahî! İki rekatı kabul et, dört değil. Sonra, hilafete itaatın ne güzel rneği görülür onda. O, Hiz. Osman'ın (ra) neden iki yerine dört rekat kıldırığını bilmiyordu ama hilafete itaat etti. İşte bu sebepten dolayı, sahabeler okur yazar olmamalarına rağmen bütün dünyaya üstün ıktılar.

Bir defa hiz. Ömer, gece vakti bir kabile ile karşılaştı. Karanlık yüzünden kabileyi görmek mümkün değildi. Kafilede hiz. Abdullah bin Mes'ud da vardı. Hiz. Ömer birisini, kafiledekilere nereden geldiklerini sormak için yolladı. O adamın sorusuna hiz. Abdullah bin Mes'ud cevap verdi: "Fecci Amîg" yani uzak yoldan. Nereye gidiyorsunuz diye sorulunca o, "Beytil Atik" yani Kabe'ye gidiyoruz, dedi. Hiz. Ömer, onların arasında âlim birisi var, dedi. Sonra bir adama, onlara seslenerek Şöyle sormasını emretti: Kuran-ı Kerim'in en yüce ayeti hangisidir? Hiz. Abdullah bin Mes'ud, Ayet-el Kürsi, diye cevap verdi. Sonra, Kuran-ı Kerim'in en muhkem ayeti hangisidir, diye soruldu. Hiz. Abdullah bin Mes'ud,

□□□□□□□□□□ □□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□

(Őüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı, yakınlara yardım etmeyi emreder. Nahl suresi 91)) diye cevapladı.

Hiz. Ömer, Kuran-ı Kerim'in en kapsamlı ayeti hangisidir, dedi. Hiz. İbni Mes'ud Ő ayeti okudu.

Hız. İbni Mes'ud, Cuma günleri vaaz ederdi. Bu vaazlarda genellikle Hz. Resulüllah'ın (sav) bir tek hadisini anlatırdı ve hadis anlatırken duygulu durumu, Resul aşkının manzarası görülmeye değerdi. Öğrencisi Mesruk şöyle der: Birgün kendisi bize bir hadis anlattı ve "ben Allah'ın Resulünden şöyle duydum" kelimelerine gelince korku ve huşudan bedeni titremeye başladı, o kadar ki elbisesinin dışından bile sarsıntısı hissediliyordu. Kendisinin Allah korkusunun durumu şuydu ki o, isterim ki öldükten sonra kaldırılmayayım ve hesap kitaptan kurtulayım, derdi.

Hız. Abdullah şöyle beyan eder: Bir defa Hz. Abdullah bin Mes'ud hastalandı ve çok korkuya kapıldı. Biz kendisine dedik ki, sizi hiçbir hastalıkta bu defa olduğu kadar üzüntülü görmedik. Hz. Abdullah bin Mes'ud şöyle dedi: Bu hastalık bana birdenbire geldi ve ben şimdi kendimi ahiret yolculuğuna hazır görmüyorum, bu yüzden sıkıntılıyım. Kendisi, ölümünden bahsederek şöyle dedi: o gün benim için kolay olmayacak, istiyorum ki öldüğümde kaldırılmayayım. Hz. Abdullah bin Mes'ud, kefeninin sade bir örtüden olmasını ve vefat ettikten sonra Osman bin Maz'un'un kabrinin yanına defnedilmesini vasiyet etti. Hz. Osman (ra) onun cenaze namazını kıldırdı ve Cenne-tül Baki'ye defnedildi.

Bugün bahsedeceğim ikinci sahabe Hz. Kudame bin Maz'un'dur. O, Hz. Osman bin Maz'un'un kardeşidir ve Hz. Ömer'in (ra) kızkardeşi Hz. Safiye ile nikahlı idi. İslam'ı kabul ettiğinde yaşı 19 idi, yani tam gençliğinde iken İslam'a girdi. Medine'ye hicret zamanında onun bütün ailesi Mekke'de evlerini terkedip Medine'ye gittiler. Medine'de Hz. Abdullah bin Selma Uclani onları misafir etti. Hz. Resulüllah (sav) Medine'ye hicret ettiğinde Hz. Kudame ve kardeşlerine daimi ikametgah için toprak tahsis etti. Bedir ve Uhud savaşıyla birlikte bütün savaşlara Hz. Resulüllah (sav) ile birlikte katılma fırsatı buldu. Hz. Kudame hicri 36 yılında 68 yaşında vefat etti.

Yüce Allah, dinin anlayış ve idrakine sahip, itaat ve vefanın gerçek örneği ve Resul aşkının yüce seviyesine sahip bu sahabelerin ayak izlerinden yürüyerek bizim de bu seviyeyi elde etmemizi, benimseme ve amel etmeyi nasip etsin ve herhangi bir fitnenin parçası olmaktan daima korusun.

Namazdan sonra iki gaip cenaze namazı da kıldıracağım. İlki, Karaçi'den Mahmut Bhatti beyin hanımı Eme-tül Hafız Bhatti hanımın cenazesidir. O, uzun müddet Karaçi'nin Lajna (Hanımlar kolu) başkanı olarak kaldı. 27 eylülde 93 yaşında vefat etti. İna lillahi ve inna ileyhi raciun. Onun babasının adı Doktor Gulam Ali idi ve Hz. Mesih-i Mevud'un sahabelerinden idi. Eme-tül Hafız hanım 1936'dan itibaren Kadiyan'ın dini ortamında kaldı. 1948'de evlendikten sonra Karaçi'ye gelir gelmez Karaçi Lajna İmamillah'da hizmete başladı. 1972'de Arapça'da lisans diploması aldı. Tahrik-e Cedid'in beş bin fedakarından biri idi. Yüce Allah kendisine af ve

merhamet ile davransın, derecesini yükseltsin ve evlatlarına da onun ayak izlerinden yürümeyi nasip etsin.

İkinci cenaze Adnan Vandebroeck beyin cenazesidir. Kendisi Belçika'nın ulusal Umur-i Harice sekreteri idi. 29 eylülde vefat etti. İnna lillahi ve inna ileyhi raciun. Babası 60'lı yıllarda Ahmediyet'i kabul eden Belçika'daki ilk Belçikalı Ahmedi olan Rıdvan Vandebroeck Bey idi. Adnan bey kendisi araştırarak 1994'de biat etti. 1998'de Belçika'da bir tebliğ toplantısında Vadedilen Mesih'in 4.Halifesi kendisinden bahsederek toplantıya katılanlara şöyle dedi: Yanımda öyle bir tercüman var ki kendisi İngilizceden Fransızcaya ve Almancaya çeviri yapabilir. Adnan beyin annesi diyor ki, onun babasının dünyevî şeylere asla meyli yoktu, aynı şekilde oğlum Adnan da babasının izinden giden birisi idi. Namaza bağlı, cemaate hizmet eden, hilafete vefalı birisiydi. Cuma hutbelerini kendisi de her hafta dinler çocuklarına da dinletirdi. Cemaate hizmet için her zaman amade idi. Hilafet ile çok derin bir bağı vardı. Yüce Allah derecelerini yükseltsin, af ve merhamet ile davransın ve Cemaate böyle candan kimseler bahşetmeye devam etsin. Geride hanımından başka bir oğul ve bir kız kaldı. Allah-u Teala onları da dine bağlı kılsın, imanlarını kuvvetlendirsın ve babalarının izinden yürümeyi nasip etsin. Amin.